

Мр Драги Тасић
19 210 Бор, ул, Београдска 7
Тел. 030 / 432 – 242
уторак, 9. децембар 2008

Народној библиотеци у Бору

Поштујући сени Мирослава Ручнова, мог пријатеља «Мирослава Чудног», који је инспирисао моју «Јестонију» својим мутним и умним бићем, захвалан што ми је «Морском строфом» означио «Кал беса трговава у Јестонији»,

Молим Народну библиотеку у Бору да текстове Чуднога које сам сачувао чува у Завичајном фонду .

Прилажем Мирослав Ручнов, Морска строфа, песмао мени и мору, у Бору, октобра 1977. и рукопис о споменику Раднотију, без корице на којој је било искуцано «Мирослав Ручнов, Имре Варга, Спомен скулптура песнику Миклошу Раднотију, у Бору, маја 79»

Творац «Јестоније», Инорог, Бор, 1999.
Стеван Ћирковић

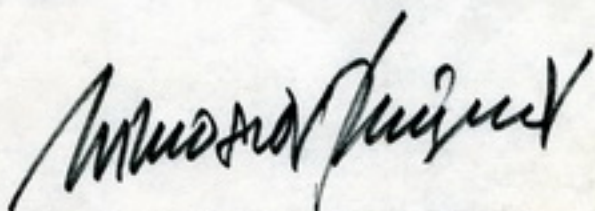
С поштовањем,

Драги Тасић
Драги Тасић

Miroslav Ručnov

MORSKA STROFA

pesma o meni i moru

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Miroslav Ručnov', written in a cursive style.

U Boru, oktobra 1977.

MENI JE TRIDESET GODINA MORE. SUTRA JE MOJ RODJENDAN BILJKA ZAREZANA KRAJ ODAJA KRITIKE. JE LI SA ZASEČENOG STABLA ČEKANA SMOLA ZA OPREMU GUSALA I BARKI, ZA KAL BESA TRGOVACA U JESTONIJI, I NAUK RATNIČKIH IGARA DUHA NA OTVORENOM MORU. ILI SE MLADOST POKORI U JAGNJE NA OLTARU PREGOVORA SA MOREM, A ZA IME UZE LICE MORA, I OD MORA DANU REČ, JEDNAKU MORU. JE LI TO UTOPIJA KLONU NA ZEMLJU U SMRTI TEŽA OD MRTVOG MORA I USPOMENA, A VALJA TI NAĆI JOJ MESTO ZA UKOP PO AMANETU, U ZEMLJI JESTONIJI.

TRIDESET GODINA MORA U MENI, PRILIKA JE ZA DOSKOČICU; REČ O POLA ISPIJENOG MORA, POLA ISKAZANOG MORA. I MORE PREDAMNOM TOPLA DOMOVINA, OBEĆANA SVAKOM GUSARU KOJI JE NAČISTO SA ČITANJEM ZVEZDA. REKLO BI SE, MORE NA POLA PUTA, A VISOKI PASATI, TO VISOKO MORE NADE PRERASTE JARBOL I JEDRO, A LJUSKU OSTAVI ZA ČUDJENJE OKATIM DOMOROĐCIMA, BAŠTINICIMA MORA. I MORE ZAČARANO IZ ČAŠE U ČAŠU RADINOSTI KAO JESTONIJA SA SRCEM I STOMAKOM, POBODE BELEŠKE ZA SVAKI KORAK PRETRAGE I MISLI. VELI: KAD PRODJEŠ SVU JESTONIJU, BIĆE GOTOV ŠARENI VEZ, POVELJA NA KOJOJ IZLOŽBI MORA. A TADA, KAO I DO SADA, STAJAĆEŠ PRED SMRTONOSNIM VLASNIŠTVOM SA BOLNOM NEDOUOMICOM. TAKO JEDNA REČ KAO MORE, DOBI TRI LISTA I TRI PEČATA ZA SRETAN PUT, OD UTROBE DO MIRISNE VEĆNICE, ZEMLJE U MORU.

SAD, PESNIČE, SMIROM POGLEDAJ TRI LICA MORA, I NEMOJ ČEKATI DA TE MAJKA UTESI, AKO JE KOJE LICE MORA UTVARA. SPREMI TORBU SA ZRNEVLJEM I KRENI NA PUT; VALJA TI PREBOLETI KOJU REČ NA PREDAHU. SILNIH UTVARA BIĆE TI NA PONUDU I SVAKA LEPA KAO NAJLEPŠA DEVOJKA; A KOJA LI ĆE BITI MORSKA STROFA, NEKA TE POUČI IGROKAZ U MORU, I AKO SI BLIZU ŽALU PEVANJA I MIŠLJENJA, ONA JE.

NOĆAS NASRNU CRNI VAL MORA, DOBROĆUDNA LAVINA, DEBELA POKRIVKA
 NOĆ JE ZA LJUBAVNA UREDJENJA: ŠTO GRČEVNO PRIBIJANJA SMOKAVA,
 ŠTO GRČEVNI MUK RASTANAKA, I DA LJUBAVNA BORBA ŽILAVOG SHVATA-
 NJA, SRASTE SVAKOM SRCU DOVEKA, MRAK TI TMASTI ZAGRNU ZEMALJ-
 SKE ORGIJE, NOĆAS TI MORE PODELI ŽIVU RADINOST, PRASTARO MOĆANJE
 SVILE IZ SRCA U SRCE; ODLIVANJE ČAŠE ZA POKOJ PROŠLOG TRENA, PO-
 UKA JE KAKO NIKOME NETREBA PENA NA USTINA, KOLIKA JE LJUBAV, NE-
 KA SE SPOHENE SVILENA NIT, RAZDRAGANA CRPNJA BESKRAJNOG MORA.

TAKO MORE UREDI PRETAKANJE SVOJE NAJNEŽNIJE KRVI, LJUDSKIH DUŠA
 U MORU, TA ŽARKA ŽELJA MORA DA U MESNATOM VOČU DOŽIVI OSEĆANJE,
 JEDRE ČEŽNJE ZA RUKOM I SLATKIM JAVKOM, ZAPOVEST JE MORA: NEKA
 SE SKINU HALJINE I SINE SRCE, ODOLETI MRAKU SE MOŽE JEDINO U LJU-
 BAVNOM ŽARU, A NEŽNI OSMEH OD PREHLADE ČUVAĆE MORSKE ODAJE ZIDA-
 NE, I ZAVESE SPUŠTENE PRED LJUBAVNIM PRIČAMA; TO JE STROGOST OCA
 PREMA DECI MORA, NOĆAS JE LJUBAVNO GIBANJE TELA STVARNI SAN MORA,
 I KAD SRCE ZASVETLI STOPIĆE SE VOŠTANE DRAPERIJE, A MORE ĆE NARED-
 BOVATI PONOVI KROJ RADNIH OGRTAČA, SVA GNEZDA SU OPASANA, U NOĆI
 PLOVI SNOP, ZGREJANI GRAD U LEDENOM MORU, A KAMO ĆE STIĆI AKO NE:
 SAMO ŽARKO LJUBITI, LJUBAVI MORSKA, I BESKRAJNA I U ČAŠICI, TI BRI-
 DIŠ SLAŠĆU I MIRIŠEŠ KAO MED, TAKO NAS, DIVLJU DECU, PRIVOLI MORE.

A SVETILJKE STRAŽE NAD GNEZDIMA SA LJUBAVNIM DRHTANJEM: U SREĆI
 JE NEVERICA I SNA I STVARNOSTI, DRUMOVI JESTONIJE, TUŽNI, DUGI MO-
 STOVI PREKO DUBOKOG MRAKA MORA, SAM SAM, NIJE LI MI LJUBAV OMAKLA
 SA STAZE, AKO JE TI MORE UZE U UTROBU, BIĆU SAM DO KAMENOG ZNAKA,
 NEĆE LI MI PISATI: VUKAO SI MORSKU ŽELJU ZA BELIM DOJKAMA SA NEŽ-
 NIM KLJUNOM, OVDE PRIVEŽI KONAC, PREDAJ MORSKE OČI, I ODLOŽI SRCE.

JUTROS JE TVOJ IMENDAN MORE. BISTRI ČASI MNOŠTVENI, ROSA MLADA NA JEDROM LICU MORA, I TO LIŠE TI ČUVAM ZA SAPUTNIŠTVO PONSNO. KROČIĆU U JESTONIJU BISTAR KAO ŽUBOR PLANINSKIH VODA NEMIRNICA. GIPKOST TVARI U MORU RAVNA JE SVETLOSTI I SVESTI O SEBI U MORU. TAJ CIK REČI O TVOJU ČAŠU NEK DAHNE, I ODGOVOR TI JE MORE, PENUŠAVO VINO PREOSTALO. JUTROS ĆU ZAPEVATI CELIM GLASOM, SVIM MORIMA KOJA SE DAJU, I MOŽEŠ IMATI POVERENJA U MENE. TA EVO PRISTIŽU SPLAVARI, RASTE VELIKI HLEB DAN, TVOJE PENUŠAVO VINO.

DŽINOVI SU KROTKI, BRKOVI DOBROČUDNI. MORE, ŽENA JE TVOJA SIGURNA RUKA, I SVAKOME KO GLAVOM UDARA U ZID, TI ŽENU PODMEĆEŠ, I RAD OD REDA POČINJE. RADOVI U LUCI JESTONIJE, PRETAKANJE IZ ČASE ZEMLJANE, TO JE OBLJUBA MNOGIH SRCA, ŽEŽENIH OČIJU TVOJIM MORE. MIŠLJENJE SE MOTA NA SVE STRANE KAO PRAKTIČNA DOMAĆA RADINOST, I EVO, PRISTIŽU SJAJNI METALI. ČAŠA JE NA STOLU JESTONIJE, ISPIĆEŠ JE TI MORE KROZ NAŠA USTA, A DA BI ZNALI ODAKLE ĆE NANOVO BITI PUNJENA; TVOJ NOVI POTEZ BIĆE ČEKAN BEZ STRAHA. SVA HVALA JE SAZNAVANJE MORE; PLITAK GAZ NADJOK S JUTRA, NA AVLIJI JESTONIJE LEŽI PELUD OD IVE, I SAD JE JASAN KORAK ZA SVE: VELIKI KORAK TVOGA SRCA MORE. SA SOBOM KAMO ĆU, ZNAM; SLOBODA JE MENI TEK POSLE LJUBAVI. PELUD OD IVE PLITAK JE GAZ, TO JE NOČAS ŠUŠTALO PERUŠANJE MORE.

JUTROS BREMENITO MORE ZDRAVLJEM NASMEŠI VRT JESTONIJE, I KRAJOLIKE STVARNOSTI I DUŠE SA ŠUMOM VELIKOG VINA MORA. PELUD BAJNI ODUŠKA JE RADOSTI U SVENU, I NIUČEMU JA NISAM PROKLET; TO JE RAZDANJENO SAZNAVANJE KAKO BI ČOVEKU NA NOS TRGLO MORE. ALI NE ZABORAVI IVU SA PELUDOM, BAR U SVOJE IME GLAS PODIŽEM. SUV JE GLAS BEZ IVE MORE, A GLAS MI JE PLOD I PRISUSTVO, I JA SAM TVOJ GLAS MORE.

VEČERAS TI MIRUJE MORE HUK, KO ŠTO I PRILIČI POSLE BESNILA. VALOVI TI SILOVITI LEŽE PREDAMNOM PLEMNITO, U DEČIJEM SNU. ZAGRNUPI OČI VALJA, AKO SLEDI ISKRENO SASLUŠANJE MORA U KRVI, I AKO TE SMORI MILJENICA, LJUBAVNICA, JESTONIJA. PREDSTOJI TI OPLOV MORSKOG KORENJA S ONE STRANE DOBRA I ZLA, A KOLIKI JE DOHVAT SVETLOSTI MORA, TOLIKI I KOREN ZRAKE U MORU. NOČAS PUTUJEŠ U POHOD KORENU ZRAKE U MORU, I ČUVAJ SE NAVIKA IZ JESTONIJE: BUKE HODOM, GLASOM I PITANJEM, A I TVOJIM MISLIMA, PESNIČE, VALJA ODMORITI KOSTI.

NIJE LI UZETA HRANA U VLASNIŠTVO, ODBIR, ILI OKREPU. ILI JE MIR PORAVNANJE DNEVNOG KOPA JESTONIJE. TO TI GLAVA PLUTA MOREM, DA IZGLEDA KAO SPOMENIK ZA GORKU ŠALU MORA; ŠTO JE SVE TEŠKO SMISLON ŽITKOG ŽIVOTA BLIZU DNA. VALJA TI SPUSTITI UŽAD U KATAKOMBE, I VALJA TI BITI KOMEDIJAŠ. TO JE BRIGA MORA O MUDROSTI: DA NE PREKIPI, ILI ŽALOSNIJE NE UKESLI. I NOČAS NA ŽAL MORA I TELA, SILAZI UTOPIJA, LAGANA MILJENICA MORA, SESTRA JESTONIJE. VIDEĆES SVA LICA UTVARE DUŠE, I TRGOVINU MOREM, RAZMENU KOMADA ZA KOMAD, SLATKIH I SLANIH SNOVA MORA. VIDEĆES SVECE KAO NAKAZE, A UHODE KAO ODABRANE. PLAKAĆES U MORU, TAMO GDE JE UMIVANJE JETRE, A ZBOG ŠTEDNJE MORA U MUDROSTI, I ŠKRTOSTI NA REČIMA. BIĆE TI DANO DA NADJEŠ SAMOG SEBE, I JOŠ DA PROZBORIŠ KOJU NERAZUMLJIVU REČ, *MORA.*

A OD OBALE U MORU, IMAĆEŠ PROVIDNU SKRANU KAO VLAGU U OČIMA, I TEŠKO TVOME SRCU, KAD MORE PRELIVA TAMO ILI TAMO. I MISLIMA KAD IH MORE ČUPA OTUD I OTUD: IZ JESTONIJE I UTOPIJE, I ODAKLE GOD DA IH ČUPA ZABOLEĆE TE. ALI TI, KOJI PIŠEŠ O SNOVIMA, VIDEO SI VEĆ SVOJU ŽABOKREČINU. TI NEMAS DRUGOG MORA. I ZATO SE POKORI MORU, I MIRNO POTRAŽI KONAC, I KRENI: ZA KLUPKOM SVETOVA U MORU.

DANAS SI ZELENO MORE, NE OD ŽUČI, VEĆ OD BUJNE LJUBAVI MORA. SVET SE U TVOME BILJU ŠTEDI ZA PREOSTALI DAH I SVEŽE GRUDI. TAJ TROŠNI BUSEN ZEMLJE KRUNI SE, I OSIPA POD ZUBIMA MORA, ALI UTAŽITI VALJA GLAD: ČIŠĆENJE STARIH RAČUNA, I JESU TI LJUDI SAMOZVANI DESNA RUKA ZA TESANJE KAMENA; HLADNE VASELJENE. GREJANJE MESA NE UGASI MORE, I DOK TI TRNCI MIŠICU DRAŽE, DRUŠTVO ĆE TI POTRAJATI. JEST, RAD NAM JE OBEĆANJE, TVOJE NAJJAČE TALASNO NASRTANJE, I MORE, PREMA MOJOJ SLICI, TEŠKO I TEBI USAMLJENOM.

DANAS NA TVOJIM LEDJIMA MORE, JA SAM GOST ZELENIH CVETIŠTA; PROLEPTNOG LICA IZNAD BEZDANIH SOKOVNICA. I VIDIM, MORSKA LJUBAV DRHTI PREDAMNOM KAO OBLEŽANJE TVARI I VREMENA. PRED TALASIMA ZEMLJANIM, PITOMIM PLODOM MORA, NEMA U MENI STRAHA: POTMULIH MORA. TO LI JE OBEĆANJE U UTROBI KAD MENE DANAS NIŠTA VEĆEM OD SVOJIH OČIJU, NE ŽELIŠ POTOPI TI. I JOŠ SE NUDIŠ KAO AMBROZIJA KOJU SVETI MILODUH I ROSOPAS, I SMIRNA, MORSKO DARIVANJE SA IMENOM DUŠE MORA; ONE KOJA STASA IZ MORA, I TALASA KAO OSUNČANI ŠUM MORA, TA DIVNA ŠUMA; SOK JOJ LAHORI SRCEM DO LIŠĆA, I ONA TREPERI KAO ŽENA KAD SAGOREVA ONU SREĆU. DANAS ODABIREM HOD KAO GOST. PREBIR JE BESKRAJAN, A ZNAM DA JE SAMO POEZIJA SMRTNO MORE, I ZA USPOMENU ČUVAM SKROMNU ŽELJU: VALJA SE UMITI PESMON SLAVUJA.

DANAS SA VRLETI ČVRSTE, POTOCI BISTRE MOJU MUTNU DUŠU. I MOJA JE SREĆA BITI MILJENIK, PUTNIK, PREKO ŽULJEVIČOG DLANA MORA. I JOŠ ME PRIVOLI MORSKOM SMEŠKU, PURPURNOM RASPEĆU SUNČANIH IZLAZAKA, I LIŠAJU NA STASU; CVEĆU ZLA U MORU. PREDSKAZA LI EROZIJA SUDBINU DUŠE I KAZNU BILJA OD ŽEDJI ZA SVETLOM, ONOJ ŠTO BLJEŠKA IZ OŠTRIH SEKIRA. A JOŠ ME POUČI MORE, DIJALEKTICI I LJUBAVI.

TI MORE DANAS, MAGLOVITO PRISTADE, A SIDRA ZVEČE PO HODNICIMA JESTONIJE, ŠKRIPA VRATA U MORU DOBRODOŠLICA JE SVAKOM ZALOGAJU. TO JE VREME OBREDNOM POPISU PLODOVA RADA I VLASNIKA SA LJUBAVNIM OČIMA. BREMENITI JE OKTOBAR, OTVARAJU SE ŠKOLJKE UZ VESELJE; TVOJ MAGLENI BROD MORE, DANAS JE POKROVITELJ VENČANJA. TO TEGOBNJA PROŠLOST KONAČNO STIŽE OPREZNIK SKOKOM S KAMENA NA KAMEN, IZ STANA U STAN, DANA U DAN, I OBLU NADJE U MLADOM NARAŠTAJU. TO UMOR ODARNU, I BI MORSKA BAJKA, HALJINA SAD NA DOHVAT.

LJUBAVNICI, TUMAČI, I ONI KOJI GARANTUJU U IME MORA, POKROVITELJSTVO JE UTEŠNO KRAJ LJUBAVNIH VRELA, DANAS JE PREDSTAVA MORSKA SA KUPANIM GLUMCIMA, A TI MORE HLADOVINA NAD PUNIM STOLOVIMA. TVOJ JE SMEŠAK MORE ONA DOMAĆICA KOJU LJUBAV VIŠE NE MORI, A MUZIKA, MORSKO BOŽANSTVO DUŠE; POPLAVAN IZAZOV NA ORGIJE U JEDNAKOSTI; SAČUVAČE SRCE TLAPNJU I SEĆANJE NA DAN PLOVIDBE MOREM. PLIVAČI SU SNABDEVENI KOJE ČAMCIMA, KOJE NADUVENIM POJASOM, I ŠTAPOVI ZA PREMER TVOGA GAZA MORE, SVAKOM SU NA DOHVAT. I ZASTAVA U ZNAK DOBROČUDNOG TALASANJA. JESTONCI NUDE NA OBGLEDANJE JEZGRO ZA SETVU MORA, PO AMANETU MORA, A HALJINE ZA ŽRTVU KOJIMA I VALJA OMAJATI PAUČINU, TA SUTRA TI MORE, ZA TVOJ TROMI HOD TREBAJU KRPE I KAD; KOJI SPLAVAR ĆE ZNATI MORSKU ĆUD, I PRAVAC.

I DANAS, NASRED MORA, UKAZA SE PRIMERAN ĆAS: SELJACI PRINOSU ROGOVE, DA MORSKI MLINOVI NETARU NAPRAZNO SVOJE KOSTI; KAKO JE SAMO UŽAS SKLON PRAZNOJ TIŠINI. TAKO TI MORE SOLIŠ SVOJU SAMOĆU, A I TU VREĆU VALJA TI NAPUNITI. I NEKA SE NADJE, KOJA BUDUĆA RASPRA NEK IMA DOKAZ, I KOJE POKOLJENJE RADOŠT OD KOPANJA PO MORU, DA NEBUDE SUMNJA U OVO ĆUDO; HODANJE ĆINOVNIKA PO MORU.

VII

DANAS SI U KIPNJI MORE, POSLEDNJA OPOMENA. VOLIM TE DUŠOMORNO MORE, VERNO SI MI. JA NEZNADOH MUDRIM JESTONCIMA VRAĆATI KAMENJEM, A JEDINO TI ŽIVETI KISELO NEMOŽEŠ. SAD ZNAM MORE, BLJUNUĆEŠ MI NA USTA CRVENO KAO KRV, AKO TI MILJENIK SEDI SKRŠTENIH RUKU. TI HITRINU TRAŽIŠ NA ZEMLJI ZNACIMA POŠUMLJENOJ, I TRAŽIŠ DA ME NIŠTA NE ZABOLI; NI ZUBI NI ZGLOBOVI, NI UM NI DUŠA MORE. EVO, NARASLO SI MI DO GLASA, ZASAD SAMO JEDNA ŽELJA PLIVA: DA TVOJ RODJENDAN BUDE SVEČANOST, OTVARANJE GLAVNE GRADSKKE KAPIJE.

I DIVLJACI NAUČIŠE POUKE MORA, A JA GAZIH SAMO OBLAČNIM POSLANSTVOH MORA. I JOŠ SAM GLASAO UTOPIJU ZA VRHOVNO LICE, I TVOJ OPOZIV MORE, UZE MI MAČ IZ RUKA I SKLONI VETRENJAČE. OD TADA, IZBOR PADE NA DVE JADOVNE STRANE SVETA: RAZGOVOR SA MUDROM STRANOM SMRTI, I RAZGOVOR SA RODJENDANIMA MORA. DUBOKOM MORU I MUDROST DUBOKA RAZJASNI: VESLANJE PO ŽITKOM BESKRAJU MORA, SVAKA LJUSKA PAMETI NEKA ZOVE OBALOM, MORSKI DAN I SAN, I MORSKA KAPA NAD NJIMA, NEKA DRŽE VLAST U SVOJOJ AVLIJI, I NEKA UREDE POŠTU MORSKIM PUTEH. I JOŠ NAPOMENU: ČUVAJ SE VATRE KOJA BUKNE PO VOLJI MORA, I NAGONA NEMUŠTE KRVI. TAKO MI MORE DAJEŠ OPROST, PISALJKU I SLUŽBU, I POVELJU: DO CRNOG ČAMGA U ZEMLJI KRSTARENJE OD RODJENDANA DO RODJENDANA MORA, U SLUŽBI MILJENICE MORA, JESTONILJE.

SLUŽBA ZA PREBROJAVANJE SUZA JE UKINUTA OVIM ČUDOM: VELIČINA MORA KAŽNJAVA SVAKO RASIPNIŠTVO, SVAKI NEHAJ ZA KAP MORA, I UVEDE ŠTEDNJU ZA PRVU POUKU. I OBZANANI: OD SUZA DA JE PESAK ZA ODLIV SPOMENIKA, A OD BOLA KAMENJE ZA GRADNJU STEPENICA. GRADITELJSTVO TI MORE ZA POUKU I VASPITANJE DECE KROZ OPASNU IGru. NOVI VAL I NOVI ŽAL, LJUBAV JE MORA PREMA NOVOJ ZEMLJI, BUDUĆNOSTI.

VIII

DANAS VIDIM MORE, TVOJA OBLAČNA KRILA ĆE LEĆI. SVAKOJ DUŠI U JESTONIJI LICE ZASJA OD SUNČANOG DAŽDA, KAKAV MORSKI DAR OTVARA SRCE KAO PUPOLJAK U MORU. SAD TI MORE POZNAJEM ŠIROKU HALJINU, I ZNAM ŠTA SU MORSKI POLJUPCI; TO JE SUSRET LJUDI I VEDROG DANA. U TOJ RADOSTI I TUGA JE: OD PROLAZNOSTI VODENOG CVETA, I DOK JE VREME, LJUBIM TI MORE TOPLE OČI, ŠTO SU PO IZLASKU KOPAČA RADNOG SMISLA, ZA PRELIV MEDENI PREKO UMCERNOG MORA. I LJUBIM TI MORE VELIKI KOLAČ, OD KOGA KAPLJE PREKO OBIČNOG RADNOG DANA.

JA SAM MALEN MORE, TEK ZA PEŠAČKU VEČNOST PREKO TVOG JEDNOG ZUBA, ALI SAM VELIK KOLIKO VIDIM, I TVOJA ISHRANA MORSKA NADŽIVEĆE MOJ VEK. I SVE ŠTO MOGU KAO DEČAK KOJI SASTAVLJA ODU SVOJME RODU MORA, I LJUDIMA: MORE ZA RALO I OTKOS, I JOŠ DA ODVALE KOJI KOMAD PEČENJA. TAKO TI MORE STIŽEŠ NA MESTO PODHRANE UMA, TVORITELJA GRUBE ŽIVAHNOSTI, RADNE PLINE, I ETO SI PREDANOM SAMO USILJEN HOD. JEDINO ĆEŠ TI NAMOTATI VREME IZ DUBOKOG MRAKA, TE I OVAKO MALEN SAM VELIK, SA OČIMA PRISUTAN MORE, TVOM ZNOJNOM SRCU NASRED JESTONIJE. OTUDA JE MENI SLOBODA HODATI MORSKOM ŠUMOM, GDE GIBANJE LJUDI SAGOREVA ISKAZ MORA, I NEGUJE BAŠTU MORA, SA NASLEDNOM OBAVEZOM. KAD TALAS SUSTIŽE TALAS, TO SE ZOVE NAME-RA MORA, I KAD DAN NEUMORNO PONOVO SVIĆE, ZOVE SE KORAČANJE MORA.

I DA NIJE MUKLE MUDROSTI MORA, MOŽDA BI TALAS SMEHA PLJUSNUO MOJ GLAS, JER O SVOJOJ SREĆI GOVORIM. ALI MOJE TRAGANJE KOLIKO ZNA, MORE NE DANGUBI NAD KAKVOM SREĆOM, I PRIZNAJE: MILJENICI MORA SU, PESNICI MATERIJE. ONI KOJI SU ISKAZ MORSKOG NADAHNUĆA, I KOJI PROBERU JABUKE MORA, OČI KOJE RASTU U MORU; ZA UKRAS MORSKIM UREDJENJIMA I ZA OBDANJENO SVEDOČANSTVO. I RAZGOVOR SA MOREM.

JELENA, VLAŽNI SJAJ OČIJU TI, REŠENJE JE MORA U POVELJI VODOPADNOJ. SROZAĆE SE POD RUKOM TVOJE ŠUŠTAVE HALJINE, I SINUTI SRCE JASNO SA SVIH STRANA; O MOJA MIRISNA OMORIKO SADA TE MORSKE ZENICE IZDAJU; GRILIM TE ČVRSTO JEDINI OBALNI PRISTANKU. TO SE MORE GIBA U LJUBAVNOM GLASANJU, KIPI U NARUČJU, I TO MORE SREĆEM SA OBLE PUTI, NA TVOJIM USTIMA. LJUBIM TE SA STRAHOM OD USAHNUĆA DUŠE MORA, MAGIJOM REČI ZVANE, I STRUK TI TANJIM ZAGRLJAJEM. TO JE LUDO RASIPANJE PO MORU OBEĆANJA, DOJKAMA TI NAPREKLIM MILOVANJA, I PRIVOLEO SAM MORE, ROSI IZ TVOJIH USTA.

TAMO PREBIVA MORE SRCA, KAMO SE U BESKRAJ OBILAZI TELO. TO JE NADGLEDANJE ZEMALJSKIH KRAJEVA; SAD ŽELIM OČISTITI TVOJU PUT OD SUMNJE, I NEDOSTAJE LI KOJA KAP MORA. GONI ME GLAS MIROBERNA, LJUBOMORA, ČUVANJU NEŽNOM; JER MORE SE JEDNOM GRILI I PROLIĆE MEDENE KAPI SA DLANA, NEDOZVA TEBE PO IMENU NI MORE PO PRIZNANJU. MLEČNA PUT TI SE RAZLI, MORE KOJE KROTI PO MAJČINOM PREDANJU, I RAZGRTANJE TOPLIH VALA OTKRI MI CVETNICU RUŽU. TU TI JE PRETAKANJE MORSKIH DOGOVORA, DA NEBUDE VIŠKA, TAMO ILI TAMO, I JA PRISILI LJUBAVNO TI SRCE DA GLASA POŠTENO PRISPEĆE DUGOVA. TO IZ GRILA TI LEPRŠAJU LJUBAVNE REČI, POPLAŠENE NA TANNOM MESTU. I DUBOKO MORE ZA JEDAN ČAS POKAZA PREDAJNU ZASTAVU. PRED LJUBAVI JE NAGAŽENO DNO. ZOVEM TE, JELENA, I ŠAPAT JE MORSKI ODGOVOR. TO TI JE INE NEKI ZAVOJ, DA TE ČUVAH JELENA, ZA DRUGI PUT.

CVETNICU RUŽU TVOGA SRCA, ZAGRNU MLEČNO MORE. MILOVANJE BIVA OBUHVATNI DOKAZ DA PROLIĆA NIJE BILO, I KIPNJA ĆE UVEK DIZATI MORE DO USTA I OČIJU. OD MORSKIH DUGOVANJA LJUBAVI JE SAMO PREKOBROJAN STID, A DOKAZ ZA VRAĆENE POLJUPCE, ŠAPAT JE TIH, DLAN ŠIROK I TELO TOPLO, ZIPKA JE ZA MORSKI SAN; BRIGE U TONUĆU. SAD GOLI NA JUTARNJOJ PROSTIRCICI; NA ŽALU MORA SU NAM SRCA, I MORE NAS, JUTARNJOM KOSOM PLJUSKA. I MORSKA LJUBAV OTVARA OČI, JELENA.

TI MORE, TU SMO DA TI UREDIMO LICE PREMA STASU. PRIZOVI SEBI KRIVICU; TA KOME TI OBUČI RUKE, NEĆEŠ SE IGRATI SA ČOVKOM, BAR DOK JE TVOJ KOLAČ ZA JESTI, A ŠIROKO IME I VALJA ŠIROKOM OBRAZU: SLOBODNI DNEVNI KOP, KOJA TO IRONIJA MORU POSTIDE TERITORIJ, DA TREPAVICE LEŽE PRED DŽINOVIMA, ONE GROMOVE KOJE TI MORE DADE KAO NAUK DEČIJEM UMU, STIŽU TE SAD IZ PRETRPANE OSTAVE, ISTORIJE, NEĆEŠ REĆI DA IMAŠ MLAKOG SINA, KAD OTVARA MORE KAO KUĆNA VRATA, A ISKUSTVOM IZDALEKA UPUĆUJE RUČAK, DA GA ČEKA NA STOLU.

KAD TAKO KRUPNA TAJNA SUNČANOG KOMADA, SVETLOSNE GODINE TINJA POD SUKNJOM ZEMLJANE KORE, KAKO SIROTA TVAR NEBI ZANEMELA: KAD ČISTA SAVEST PREGORELA MUKOM, CRTA NA ZEMLJI ONO ŠTO MISLI, I PREMEŠTA BRDA KAO ZAKLJUČAK MISLI, A PO UGLEDU NA MORE I VALOVE KOJE PODIŽE: OD LEDENIH SANTI DO ŠUMA, I RATOVA, I PROSVETALOG UMA, I EVO, OPET, MORU JE PRED ČOVKOM DEVOJAČKA STREPNJA; ŠTO OVOGA PRATI ZNATIŽELJA PRED DRAPERIJOM I TAMOM, PRIMI NAUK MORE, PREDAJ RUDIŠTA, VEŠ SU TI SKUTI RAZGRNUTI, JOŠ ĆE TI SUNŠE GREJATI I KIŠA MITI ZABORAVLJENU ZEMLJU UTAJNICU, DUBOKO KOLIKO SU U SNU TEŠKI METALI, I ŠTO TI MORE OGRADI U ČETIRI STRANE SVETA, SIN TI ZAVADI, I RAČUN POKAZA NA VIDELO, KAMO ĆEŠ DENUTI SVOJ BESKRAJ, OTETI SE; TA KOJI TI MIG JOŠ NEPOSARNU, PREKO PETE STRANE SVETA.

KROZ MNOGE CEDILJKE ZEMLJA SE JADA MORU, I JAD U ZLATU OTIČE SA STABLA ZASEČENOG, TO NEMUŠTO ZLATO, MORSKI JE ZNAK ZA SUDAR MORA I RAZMENU MEDJU MORIMA. LJUBAVNIK LJUBLJENOJ NEKA OBNAVLJA DRAGOSTI; TA GLAD JE VEĆA ŠTO SE VIŠE IZAZIVA, U LJUBAVNIM SVADJAMA I LJUBAVI MORA PRESUDIĆE OŠTRA SUMNJA; SPORAZUM BIĆA I VREMENA OKO LJUDSKOG SEMENA, NEKA JE TAKO U SUDARU MORA, I U ČAST MORA.

gledajući površinski kop rudnika bakra Ber, 1977 godine.

DANAS JE RODJENDAN U MORU POLEGLIM SNOVIMA. PESNIČE, SMOTAJ ZASTAVE REČI VIORNE, ZEBE TI RAZGOLIČENO SRCE. ŠTO U VRTU UŽIVANJA SUDJENJE LISTA DUGOVANJA, MILJENIKU MORA PRIZANJE VEĆ PRAŠTA, ALI JE UMOR, PREDUGO TIHO UMORSTVO, TEŽI OD OČNIH PLUTAČA, ZA RODJENDAN, RAVNODUŠNOST, TERET NEUMOLJIV PO SVOJOJ TVRDOJ ŠUTNJI, NA DNU MORSKOG VREMEPLOVA, GASI SE SVEĆA SKROMNOG SAZNAJANJA, I JEDNU ŽELJU IMAM: DA SE RAZMAKNU MORA SA SANTAMA I JAVNIM GLAVAMA, NA OVOME MESTU, NEPOZNAT GROB MI JE STAN, I ŽELIM BITI SAM.

PLIVAJ PREMA SVOME RODITELJU, A ON TE VRATI NA ONO ŠTO NEMAŠ. PLIVAJ DA DETINJSTVO BEZBRIŽNO STIGNEŠ, A ONO PADE U MORE. PLIVAJ, JER LJUBAV IZGLEDA NE TONE, A ONA POTONU U MORU. PLIVAJ ZA ZNAJNIMA SKRIVENIM, I ŠTO ŠAKA PRIKUPI MORE OTOPI; TA SA PESKOM I SVI BI LJUDI PREKO GLAVE NAVUKLI PREGOR. PLIVAJ SPRAM RODJENOG STRAHA I RAZVALI MU GROM PRE NAJVEĆEG STIDA, DA UBLJEŠ SAMOG SEBE. TA I OVAKO MALEKOM STID BI TI NADNIO SVA MORA, I NASMEJAO SVA LICA. PLIVAJ DA TI SE SRCE NE OHLADI, A IZ MORA GA IZNESE A DA JEDVA ZA SEBE ZNA. PLIVAJ ZA SNOVIMA, PREKO RADA BOLNA DUŠA NE PRIJANJA, I BI MORU ZA VATROMET PRASKANJE BALONA. PLIVAJ DA REČ DOTURIŠ KOME NA OBALI, TA ZA JEZIK MORA VREDI POVUĆI KONOPAC, I MORE TE ZAGRNU, OBIJNIM VIŠKOM STAROG I NOVOG GOVORA.

DE PROGUTAJ SVOJ GLAS NATEČEN OD MORA; DE POVRATI SNOVE DAVNO NESTALE S VIDIKA; DE REČI POETSKU REČ NA GOMILI STVARNE SVESTI. ZANAVEK, KAO MORSKA STROFA, TA NEOGLEDA SAMU SEBE NAD MOREM, I NEIZREČE POD SUNCEM. DE VRATI SE ISTIM PUTEM, UDAVIĆE TE SAMA POSLEDNJA GODINA. A U MORU AKO SI ISKREN, UVEK ĆEŠ PRIZNATI: TI SI PESNIK ONE LJUBAVI KOJE NEMA. I U MORU AKO ĆEKAŠ, ŽELIŠ POTONUTI.